

Publicerad 2009-11-23 11:51 av Hannadraken

övergivna platser

när alla granarna lagt vilan i mossad mark

ser du på mig och ropar

högt ovanifrån

"jag är också här- se mig"

men glaset som skiljer din himmel från mina stjärnor har ingen botten

och livet söker nya armar ständigt

jag är mina övergivna platser och alla dem jag aldrig fann

barnet som lekt naken i gyttjan, orons moder och lättjan

trådarna är så ömma när de brister mellan våra försök -som om de spunnits av silvertårar

och jag anar att glas och tårar är en krossad spegel
att gyttjan är min egen

och att stjärnljuset är miljoners år äldre än jag

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Hannadraken med Poeter.se id #21512 innehar upphovsrätten